

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Плевен, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: С. АС. Д.

Членове: ТАТЯНА Г. БЕТОВА
СВЕТЛА Й. ДИМИТРОВА-
КОВАЧЕВА

при участието на секретаря Ц. ОЛ. Ц.
като разгледа докладваното от СВЕТЛА Й. ДИМИТРОВА-КОВАЧЕВА
Въззивно гражданско дело № 20234400500476 по описа за 2023 година

С решение №260116 от 16.06.2021 г. по гр.д. №1567/2020 г. Ловешки
Районен съд е:

ОТХВЪРЛИЛ предявения от П. Т. К., с ЕГН: ***** против М. Н. И., с ЕГН: ***** и Л. Д. Т., с ЕГН: ***** иск с правна квалификация чл.54, ал.2 ЗКИР *за установяване право на собственост* върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и *за установяване на грешка в КК* на с. ***, изразяваща се в неправилното му заснемане, като част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по КК на с. ***.

ОТХВЪРЛИЛ искането на П. Т. К., с ЕГН: ***** за присъждане на сторените разноски.

ОСЪДИЛ на основание чл.78, ал.3 ГПК П. Т. К., с ЕГН: ***** да заплати на М. Н. И., с ЕГН: ***** разноски в размер на 200 лв.

С решение №12 от 14.01.2022 г. по в.гр.д. №786/2021 г. Плевенски Окръжен съд е ПОТВЪРДИЛ решение № 260116/16.06.2021 г. по гр.д.№ 1567/2020 г. по описа на Ловешки районен съд.

С решение №50050 от 03.07.2023 г. по гр.д. № 1460/2022 г. ВКС е ОБЕЗСИЛИЛ въззивно решение № 12 от 14.01.2022 г., постановено по в.гр.д.№ 786/2021 г. по описа на Плевенски Окръжен съд и е **ВЪРНАЛ** делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд със съответни указания.

При новото разглеждане Плевенски Окръжен съд в настоящия си състав констатира, че:

-с исковата молба с вх.№ 6178 от 05.12.2018 г. П. Т. К. е предявила срещу М. Н. И. и Л. Д. Т. иск с правна квалификация чл.54, ал.2 ЗКИР *за установяване правото □ на собственост на основание реституция по ЗСПЗЗ, наследяване и дарение* върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. *, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка /**а по скица от кадастрално заснемане – с площ 980 кв.м./**, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и *за установяване на грешка в КК* на с. ***, изразяваща се в неправилното заснемане на така посочения като собствен на ищцата имот, като част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по КК на с. *** – собственост на ответниците. Въз основа на тази искова молба е било образувано гр.д. №1081/2018 г. по описа на Тетевенски Районен съд**

-с исковата молба с вх.№ 1559 от 21.03.2019 г. П. Т. К. е предявила срещу М. Н. И. и Л. Д. Т. иск с правна квалификация чл.54, ал.2 ЗКИР *за установяване правото □ на собственост на основание реституция по ЗСПЗЗ, наследяване, дарение и давностно владение* върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. *, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка /**а по скица от кадастрално заснемане – с площ 980 кв.м./**, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и *за установяване на грешка в КК* на с. ***, изразяваща се в неправилното заснемане на така посочения като собствен на ищцата имот, като част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по КК на с. *** – собственост на ответниците. Въз основа на тази искова молба е било образувано гр.д. №235/2019 г. по описа на Тетевенски Районен съд.**

Поради вече заведеното и висящо производство по гр.д. №1081/2018 г. по описа на Тетевенски Районен съд, с определение №142 от 09.04.2019 г. производството по гр.д. №235/2019 г. по описа на Тетевенски Районен съд е прекратено в частта му относно иска по чл.54, ал.2 от ЗКИР **за установяване правото на собственост на ищцата на основание реституция по ЗСПЗЗ, наследяване и дарение** върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка /а по скица от кадастрално заснемане – с площ 980 кв.м./, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и **за установяване на грешка в КК** на с. ***, изразяваща се в неправилното заснемане на така посочения като собствен на ищцата имот, като част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по КК на с. *** – собственост на ответниците. С посоченото определение е прието, че производството по гр.д. №235/2019 г. следва да продължи само по отношение на иска с петитум: **да бъде признато за установено по отношение на ответниците, че ищцата е собственик на основание давностно владение на поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК.** Тетевенски Районен съд е приел, че иска за собственост „поглъща“ иска по чл.54, ал.2 от ЗКИР и че производството по иска по чл.54, ал.2 от ЗКИР не е обуславящо спрямо производството по иска за собственост, поради което двете дела следва да се съединят за постановяване на общо решение. Това е сторено с определение №198 от 16.05.2019 г.

След обединяването на двете дела, с определение №259 от 25.06.2019 г. Тетевенски Районен съд е предявил на страните проект-доклад, в който е приел, че освен с иска по чл.54, ал.2 от ЗКИР, е допълнително сезиран и с иск по чл.79, ал.1 от ЗС във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК. В о.с.з. на 15.07.2019 г. страните не са възразили срещу проекто-доклада.

След като всички съдии от Тетевенски Районен съд са се отвели от разглеждането на гр.д. №1081/2018 г., то е изпратено за разглеждане на Ловешки Районен съд, където е образувано под №1567/2020 г. В решение №260116 от 16.06.2021 г. Ловешки Районен съд е приел, че е сезиран със следния иск по чл.54, ал.2 от ЗКИР от П. Т. К. срещу М. Н. И. и Л. Д. Т.: **за установяване правото □ на собственост на основание реституция по ЗСПЗЗ, наследяване, дарение и давностно владение** върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка /а по скица от кадастрално заснемане – с площ 980 кв.м./, с трайно

предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и **за установяване на грешка в КК** на с. ***, изразяваща се в неправилното заснемане на така посочения като собствен на ищцата имот, като част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по КК на с. *** – собственост на ответниците. В посоченото решение Ловешки Районен съд е ОТХВЪРЛИЛ предявения от П. Т. К. срещу М. Н. И. и Л. Д. Т. иск по чл.54, ал.2 от ЗКИР: **за установяване правото □ на собственост /без посочване на заявените от ищцата придобивни основания/** върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка /а по скица от кадастрално заснемане – с площ 980 кв.м./, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и **за установяване на грешка в КК** на с. ***, изразяваща се в неправилното заснемане на така посочения като собствен на ищцата имот, като част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по КК на с. *** – собственост на ответниците.

В решение №12 от 14.01.2022 г. по в.гр.д. №786/2021 г. по описа на Плевенски Окръжен съд, с което е потвърдено решение № 260116/16.06.2021 г. по гр.д.№ 1567/2020 г. по описа на Ловешки районен съд, въззивният съд е изложил аргументи в две насоки:

-относно иска по чл.54, ал.2 от ЗКИР – като е приел, че П. Т. К. е собственик по **реституция по ЗСПЗ, наследяване и дарение** на имот с №078017 по картата на землището на с. ***, който имот съставлява поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, като не са налице непълноти и грешки при заснемането на този имот и имота на ответниците с №078014, съставляващ поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по КК на с. ***.

-относно придобиването на процесния имот по давност на основание чл.79, ал.1 от ЗС – като е приел, че не е доказан по категоричен начин фактическия състав на владението на ищцата по чл.68 от ЗС по отношение на процесната реална част от 0.976 дка, попадаща в поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по КК на с. *** – собственост на ответниците.

При това положение, ВКС е приел, че макар и диспозитивът на потвърденото първоинстанционно решение да е редактиран като обективиращ произнасяне по един иск, съдебните инстанции са разгледали и са се произнесли по **два самостоятелни иска, всеки от които с правно**

основание чл. 54, ал. 2 ЗКИР, разгледани в едно производство, а именно: иска, предявен с исковата молба с вх.№ 6178 от 05.12.2018 г. и иска, предявен с исковата молба с вх.№ 1559 от 21.03.2019 г.

ВКС е приел, че във вр. с първия иск, следва да се укаже на ищцата, да изложи от какво произтича правния ѝ интерес да предяви иска при положение, че изначално липсват твърдения, от които да се изведе непълнота или грешка в кадастралната карта по смисъла на т. 1 от ТР по тълк.д.№ 8/2014 г., касаеща ПИ с идентификатор 62579.78.17. Напротив – смисълът на заявените твърдения е, че имотът, индивидуализиран съобразно юридическия акт за реституирането му, е отразен в КК в съответствие с този акт. Освен това – липсват несъвпадащи правни твърдения на ответниците досежно собствеността върху ПИ с идентификатор 62579.78.17, т.е. отсъства спор между страните като предпоставка за допустимост на претенцията на придобивните основания, заявени с исковата молба с вх.№ 6178 от 05.12.2018 г. Уточненията следва да бъдат направени при съобразяване мотивите на ВКС и без да се цели недопустимо изменение на иска.

Досежно втория иск ВКС е приел, че следва да се укаже на ищцата да преработи обстоятелствената част на исковата молба с цел елиминиране на вътрешното противоречие в нея, като съобрази че за произнасянето по претенцията, основана на твърдението за придобиване по давност на територия, заснета в очертанията на ПИ с идентификатор 62579.78.14, са ирелевантни фактите, касаещи имота, нанесен в КККР като ПИ с идентификатор 62579.78.17. В случай, че поддържа твърдението, че в резултат от упражнявано владение в периода 1995 г. – 2018 г. е придобила въпросното пространство (онагледено на л. 55 от гр.д.№ 235/2019 г. на РС – Тетевен, както и на комбинираната скица на л. 239 от гр.д.№ 1081/2018 г. на РС – Тетевен), ищцата следва да приведе петитума в съответствие с твърдението си, като елиминира исканията, касаещи ПИ с идентификатор 62579.78.17.

Доколкото ищцата е предявила две самостоятелни претенции, ВКС е приел, че тя следва да заяви какво е съотношението на съединяване помежду им.

В този смисъл са дадените на П. Т. К. указания с определение №1254 от 14.08.2023 г. по настоящото в.гр.д. Съответното съобщение е връчено на 17.08.2023 г. и на 24.08.2023 г. по пощата е изпратена уточняваща молба. В нея ищцата обосновава правния си интерес от предявяване на първия иск така:

Твърди, че повече от 25 години тя лично, а брат □ до 2016 г., са владели добросъвестно, спокойно и несмущавано имот с площ 1.041 дка по решение на ОСЗГ-Тетевен и скица, цитирани в исковата молба, а по кадастрално заснемане – с площ от 980 кв.м., който имот е заснет по КК на с. *** като част от имот с идентификатор 62579.78.14 – собственост на ответниците.

Нито към исковата молба от 03.12.2018 г., нито към тази от 21.03.2019 г. е било приложено от П. Т. К. решение №РР396 от 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р421 от 12.02.1992 г. Приложен е нот. акт №23, том V, дело №1345/20.12.1996 г. на нотариус И. М., издаден въз основа на посоченото решение №РР396 от 25.07.1995 г., както и скица №15-210179-04.04.2018 г. на СГКК-гр. Ловеч на поземлен имот с идентификатор 62579.78.17.

Ищцата е представила и документи за извършено през 2018 г. по нейно задание кадастрално заснемане на реални граници на имоти в м. ***, кад. район 78 по КК на с. ***, в т.ч. обяснителна записка и скица. В обяснителната записка е посочено, че имот с номер 78.16 с площ от реално заснемане 975 кв.м. и имот с номер 78.17 с площ от реално заснемане 980 кв.м. изцяло попадат в имот с номер 78.14. Ищцата твърди, че от възстановяване на собствеността по ЗСПЗЗ до лятото на 2018 г. тя и брат □ /до 2016 г./ са владели процесните 980 кв.м., заключени между точки 1-9-11-12, отразени в изготвената при кадастралното заснемане скица в мащаб 1:500, **със съзнанието, че това са местоположението, площта и границите на поземлен имот с идентификатор 62579.78.17.** Твърдят, че в рамките на тези 980 кв.м. се намира поставена от тях паянтова сграда, заключена между точки 6-7-8, отразени в изготвената при кадастралното заснемане скица в мащаб 1:500, която също са владяли. Респ. ищцата отрича да са владяли с брат □ имот с идентификатор 62579.78.17 в границите му по КК, тъй като в тези граници попада имот на трети лица, към които те нямат никакви претенции. Акцентира върху обстоятелството, че съгласно решението на ПК-гр. Тетевен, ливадата от 1.041 дка в м. ***, съставляваща имот с №078017 има за съсед имот с кад. №000579 дървопроизв.пл., а както е заснета в КК, ливадата няма такъв съсед.

В уточняващата молба от 24.08.2023 г. ищцата твърди, че след реституирането по реда на ЗСПЗЗ на нейния имот и този на ответниците „съвместно“ са уточнили границите им и до 2018 г. помежду им не е имало никакви спорове. Уточнява, че при кадастралното заснемане – в приложената към исковата молба скица процесният имот е отразен в очертаванията между точки 1-9-11-12. Не става ясно кога е извършено кадастралното заснемане по задание на ищцата.

Твърди, че през 2018 г. М. Н. И. решил да заснеме имот с идентификатор 62579.78.14 и тогава се установило, че владяната от ищцата площ от 1.041 дка /или 980 кв.м./ е заснета като част от имот с идентификатор 62579.78.14. Така възникнал спора, като по време на съдебния процес ищцата била лишена от възможността да ползва процесните 1.041 дка /или 980 кв.м./. Не става ясно кой точно и по какъв начин е лишил ищцата от фактическата власт.

Ищцата уточнява, че придобивните основания са изложени в исторически план: реституция по ЗСПЗЗ в полза на нейния баща Т. Л. Т.;

наследяване на последния след смъртта му настъпила на 05.09.2011 г. от ищцата и брат ☐ Л. Т. Л.; дарение от последния в полза на ищцата, съгласно нот. акт от 12.05.2016 г., като през цялото време – повече от 25 години тя и брат ☐ са ползвали и владяли процесните 1.041 дка /или 980 кв.м./.

Ищцата уточнява още, че и двата иска са по чл.54, ал.2 от ЗКИР, като при отхвърляне на първоначално посочените придобивни основания – реституция по ЗСПЗЗ, наследяване и дарение, следва да се разгледа допълнително релевираното с втория иск при условията на евентуалност придобивно основание – давността. Прецизира петитума на втория иск така: да се признае за установено по отношение на ответниците, че е собственик на основание давностно владение, осъществявано след 1995 г. - повече от 25 години, на имот с площ 980 кв.м., както е отразен в приложената към исковата молба скица от кадастрално заснемане в мащаб 1:500, изготвена от "ДД"ООД-гр. Тетевен – с очертания между точки 1-9-11-12, който имот е част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК – собственост на ответниците, както и да се признае за установено, че е налице грешка в кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, изразяваща се в заснемането на придобития от ищцата по давност имот като част, попадаща изцяло в имота на ответниците.

Ищцата сочи, че ако спора с ответниците бъде решен в нейна полза, въз основа на съдебното решение процесният имот следва да бъде отразен в КК на с. *** като нейна собственост.

В изпълнение на разпореждане №531 от 14.09.2023 г. на М. Н. И. и Л. Д. Т. са връчени съответно на 21.09.2023 г. и на 20.09.2023 г. преписи от уточняващата молба на П. Т. К. – за отговор в 1-месечен срок. Препис от същата е връчен на 28.09.2023 г. и на третото лице-помагач Л. Н. Л. – за становище в същия срок.

На 11.10.2023 г. по ел. поща е депозиран отговора на М. Н. И., който счита, че не са отстранени нередовностите на исковата молба и че делото следва да бъде прекратено.

За М. Н. И. остава неясно за каква непълнота и грешка в КК претендира ищцата, при положение, че имот с идентификатор 62579.78.14 и с идентификатор 62579.78.17 не са съседни – помежду им се намира имот с идентификатор 62579.78.16, спрямо който няма данни ищцата да има претенции.

Според М. Н. И., липсва правен интерес от предявяване на иска, защото както е приел ВКС, несъответствието между субективната представа на ищцата за местонахождението на реституирания имот и действителното му

местоположение, следващо от документите за собственост, е „грешка“ без правно значение, защото не обосновава наличието на защитим интерес от предявяването на иск с правно основание чл. 54, ал. 2 ЗКИР на заявените с исковата молба с вх.№6178 от 05.12.2018 г. и с исковата молба вх. № 1559/21.03.2019 г. придобивни основания.

М. Н. И. твърди, че няма спомен да е виждал някога ищцата в района на неговия имот, а от няколко години - и в нейния имот. Твърди, че е ноторно известно на всички имащи имоти в района, че има намерение да огради имота си, тъй като през него постоянно преминават диви животни и повреждат насажденията. По този повод е извършено заснемането през 2018 г.

М. Н. И. счита, че ищцата на практика е целяла да се извърши пълна проверка на възстановяването на имотите на дядо му от ОС „Земеделие“ - гр. Тетевен, разчитайки че евентуално там може да се открие грешка. На база събраните доказателства и извършените проверки обаче, се е установило, че ищцата няма интерес от предявяване на иска, тъй като имота ѝ е възстановен в реалните му граници.

М. Н. И. сочи, че при предходното разглеждане на делото пред Плевенски Окръжен съд, по негово искане е било задължено третото лице - помагач да представи скицата на имота, приложена към нот. акт, с който майка му в хода на делото е прехвърлила собствеността, но скицата не е била представена. Сега с отговора М. Н. И. представя извадки от КАИС на АГКК за имоти с идентификатори 62579.78.14, 62579.78.17 и 62579.78.100, за да онагледят твърдението си, че процесният имот не е идентичен със собствения на ищцата имот с идентификатор 62579.78.17 и не е част от неговия имот с идентификатор 62579.78.14. Акцентира върху това, че ищцата е ангажирала доказателства – титули за собственост, които се отнасят за имот с идентификатор 62579.78.17 и че претенцията □, основана на давностно владение, касае също имот 62579.78.17, с граници, съгласно решение за възстановяване право на собственост, който дори не е съседен на имот с идентификатор 62579.78.14.

М. Н. И. намира, че с оглед смъртта на наследодателя на ищцата Т. Л. Т. на 05.09.2011 г., тя и брат и Л. могат да твърдят, че са владяли реституирания по ЗСПЗЗ имот едва след 05.09.2011 г., а не от 1995 г. Освен това, според чл. 5, ал. 2 ЗВСОНИ, правно значение би могло да има владението, упражнявано след 22.11.1997 г.

М. Н. И. намира иска за придобиване на имота по давност за недопустим, тъй като съгласно трайната съдебна практика на ВКС, включително Решение № 50050 от 03.07.2023 г. по гр.д. № 1460/2022 г. на ВКС, придобиването по давност на реална част, по-малка от два декара - с оглед предназначението на имота (ливада) и разпоредбата на чл. 72 от ЗН е недопустимо.

М. Н. И. моли да бъде прекратено производството по делото, тъй като П. Т. К. не е доказала да има правен интерес от предявяване на исковите. При

условията на евентуалност, моли ако съдът приеме иска за допустим, да го отхвърли като неоснователен и недоказан. Претендира направените разноски.

В становище от 18.10.2023 г. третото лице-помагач Л. Н. Л. заявява, че поддържа изложените от П. Т. К. факти, обосноваващи претенцията по чл.54, ал.2 от ЗКИР и предявения при условията на евентуалност *„установителен иск за придобиване на процесния имот по давност на основание чл.79 от ЗС“*.

Като проследи развитието на производството пред трите инстанции при първото разглеждане на делото и като съобрази уточненията на ищцата, направени в изпълнение на указанията на ВКС за новото разглеждане на делото, както и становищата на ответниците и третото лице-помагач по тези уточнения, Плевенски Окръжен съд намира за установено следното:

П. Т. К. няма правен интерес от предявяването на иска по чл.54, ал.2 от ЗКИР, както е това е сторено с исковата молба с вх.№ 6178 от 05.12.2018 г. , защото:

П. Т. К. не е представила решение №РР396 от 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р421 от 12.02.1992 г. и скици №1500, 1515, 1588 и 2147 всички от 10.07.1995 г., въз основа на които е съставен нот. акт №23, том V, дело №1345/20.12.1996 г. на нотариус И. М.. Иначе казано – не е установила пространственото местоположение и обема на процесната ливада от 1.041 дка в м. *** към момента на настъпването на реституционния ефект. Решение №РР396 от 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р421 от 12.02.1992 г. е постановено на основание чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ и чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ – с него ПК-гр. Тетевен е възстановила правото на собственост на наследодателя на ищцата – Т. Л. Т. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху ливада с площ 1.041 дка в м. ***, съставляваща имот №078017 по картата на землището на с. ***, с посочени съседи, сред които не е имот №078014. Това решение, влязло в сила и придружено от скица на имота, заверена от ПК-гр. Тетевен, удостоверява правото на собственост към момента на настъпването на реституционния ефект и има силата на констативен нотариален акт за собственост. В случая е съставен такъв констативен нотариален акт, но по делото не са представени посочените в него скици, което възпрепятства установяването на пространственото местоположение и обема на процесната ливада от 1.041 дка в м. *** към момента на съставянето му.

Към момента на одобряването на процесната кадастрална карта на с. *** със заповед №РД-18-1/12.01.2009 г. е действала НАРЕДБА № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /отм. на 13.01.2017 г./, съгласно чл.13, ал.1, т.3 във вр. с ал.3 от която, в кадастралната карта се изобразяват земеделските територии, определени с планове и карти, одобрени по реда на ЗСПЗЗ, като границите на тези територии се нанасят в кадастралната карта така, както са

определени с плановете и картите, одобрени по реда на ЗСПЗЗ. Казаното означава, че в случая местоположението и границите на процесната ливада, респ. заключената между тези граници площ – така, както са били определени с картата на землището на с. ***, посочена в Решение №РР396 от 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р421 от 12.02.1992 г., са били нанесени в процесната кадастрална карта и по нея ливадата се идентифицира като имот с идентификатор 62579.78.17.

По делото няма данни след постановяването на Решение №РР396 от 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р421 от 12.02.1992 г. за възстановяване правото на собственост на наследодателя на ищцата – Т. Л. Т. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху ливада с площ 1.041 дка в м. ***, съставляваща имот №078017 по картата на землището на с. *** и на Решение №РР301 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р318 от 22.01.1992 г. за възстановяване правото на собственост на наследодателя на ответниците – Д. Т. П. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху ливада с площ 4.904 дка в м. ***, съставляваща имот №078014 по картата на землището на с. ***, Т. Л. Т. и Д. Т. П., респ. техните наследници/правоприемници/ да са имали спор за материално право по чл.14, ал.4 от ЗСПЗЗ или пък да са спорили в производството по изработване на кадастралната карта относно нанасянето на границите на собствените им имоти с идентификатори 62579.78.17 и 62579.78.14.

По делото има данни /от свидетелските показания/, че още преди да бъде възстановена собствеността по реда на ЗСПЗЗ, около 1990 г. Т. Л. Т. е показал на сина си Л. Т. Л. границите на процесната ливада на място /камък, забит отпреди ТКЗС/, а през 1991 г.-1992 г. същият изградил там основи и поставил върху тях бунгало. От страната на Д. Т. П. не възразили срещу поставянето на бунгалото в техния /отпреди масовизацията/ имот, защото били роднини, а и защото тогава собствеността все още не била възстановена по реда на ЗСПЗЗ. Установяването на това фактическо положение отпреди да настъпи реституционния ефект е могло да послужи след 25.07.1995 г. като основание да се води дело по чл.14, ал.4 от ЗСПЗЗ, но с такъв спор съдът не е сезиран.

Фактическото завладяване на определена част от земната повърхност отпреди да бъде възстановена собствеността по реда на ЗСПЗЗ обяснява защо след повече от 25 години възниква юридически спор, който обаче няма как да бъде решен чрез разглеждане на иска по чл.54, ал.2 от ЗКИР, така както е предявен с исковата молба с вх.№ 6178 от 05.12.2018 г. П. Т. К. няма правен интерес от предявяването на този иск, защото при завеждане на настоящото дело няма спор между страните относно собствеността върху имот с идентификатор 62579.78.17, респ. няма данни за грешка в кадастралната карта, касаеща този имот. Имота на ищцата с идентификатор 62579.78.17 и този на ответниците с идентификатор 62579.78.14 са индивидуализирани съобразно юридическия акт за реституирането им /решенията на ПК-Тетевен от 25.07.1995 г./, идентифицирани са като част от земната повърхност върху

картата на съществуващите /възстановимите/ реални граници в землището на с. *** /съгласно скиците, явяващи се неразделна част от решенията на ПК-гр. Тетевен/ и са нанесени върху кадастралната карта на същото землище, одобрена със заповед №РД-18-1/12.01.2009 г., в съответствие с посочените решения на ПК-гр. Тетевен и скици. Ответниците по никакъв начин не оспорват, че П. Т. К. е собственик на основание реституция по ЗСПЗЗ, наследяване и дарение на имот с идентификатор 62579.78.17, който по кадастралната карта дори не е съседен на техния имот с идентификатор 62579.78.14.

Да, между ищцата и ответниците има спор за собственост, но той не касае имот с идентификатор 62579.78.17, а реална част от имот с идентификатор 62579.78.14 с площ 980 кв.м., както е онагледена в приложената към исковата молба скица от кадастрално заснемане в мащаб 1:500, изготвена от "ДД"ООД-гр. Тетевен – с очертания между точки 1-9-11-12, респ. има и спор относно нанасянето на тази реална част в кадастралната карта в границите на имота на ответниците, а не като самостоятелна кадастрална единица – самостоятелен имот, собствен на ищцата по силата на давностно владение, т.е. има спор за непълнота на кадастралната карта.

Следва да се отбележи, че спор за грешка в кадастралната карта щеше да има, ако ищцата претендираше, че процесната реална част грешно е заснета в границите на имот с идентификатор 62579.78.14, вместо в границите на имот с идентификатор 62579.78.17. Освен това, ВКС приема, че в исковата молба от 21.03.2019 г. има „вътрешно противоречие“ – процесната реална част е хем в имот с идентификатор 62579.78.17, хем в имот с идентификатор 62579.78.14. ВКС счита, че това противоречие следва да бъде елиминирано като ищцата преработи обстоятелствената част на исковата си молба, а именно – като елиминира като ирелевантни фактите, касаещи имот с идентификатор 62579.78.17.

Предвид гореизложеното, Плевенски Окръжен съд намира, че предявеният с исковата молба от 05.12.2018 г. иск по чл.54, ал.2 от ЗКИР е недопустим – поради липса на правен интерес у ищцата от разглеждането му. Това налага първоинстанционното решение в частта му, касаеща този иск, да бъде обезсилено, а производството по делото в съответната му част да бъде прекратено с настоящото определение.

Съобразявайки как е „преработена“ обстоятелствената част на исковата молба от 21.03.2019 г. и как е „преформулиран“ петитума на иска по чл.54, ал.2 от ЗКИР, предявен с тази искова молба – в изпълнение на указанията на ВКС, Плевенски Окръжен съд намира, че са отстранени нередовностите на исковата молба от 21.03.2019 г., което означава, че предмет на въззивно обжалване остава първоинстанционното решение в частта му, касаеща иска по чл.54, ал.2 от ЗКИР, предявен с исковата молба от 21.03.2019 г., съответно уточнена с молба с вх.рег. №8115/25.08.2023 г. и че производството следва да

продължи до произнасяне с решение по основателността на въззивната жалба в съответната ѝ част.

Имайки предвид гореизложеното, Плевенски Окръжен съд е постановил определение №1726 от 01.12.2023 г., с което е:

ОБЕЗСИЛИЛ като **НЕДОПУСТИМО** – **ПОСТАНОВЕНО ПО НЕДОПУСТИМ ИСК** решение №260116 от 16.06.2021 г. по гр.д. №1567/2020 г. по описа на Ловешки Районен съд в частта му, с която е ОТХВЪРЛЕН предявения с искова молба с вх.№ 6178 от 05.12.2018 г., въз основа на която е било образувано гр.д. №1081/2018 г. по описа на Тетевенски Районен съд, от П. Т. К., с ЕГН: ***** против М. Н. И., с ЕГН: ***** и Л. Д. Т., с ЕГН: ***** иск с правна квалификация чл.54, ал.2 ЗКИР *за установяване по отношение на ответниците на правото на собственост на ищцата на основание реституция по ЗСПЗЗ, наследяване и дарение* върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка /а по скица от кадастрално заснемане – с площ 980 кв.м./, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и *за установяване между страните на грешка в кадастралната карта* на с. ***, изразяваща се в неправилното заснемане на така признатия като собствен на ищцата имот с идентификатор 62579.78.17, като част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по кадастралната карта на с. *** – собственост на ответниците и е

ПРЕКРАТИЛ производството по делото в частта му относно предявения с искова молба с вх.№ 6178 от 05.12.2018 г., въз основа на която е било образувано гр.д. №1081/2018 г. по описа на Тетевенски Районен съд, от П. Т. К., с ЕГН: ***** против М. Н. И., с ЕГН: ***** и Л. Д. Т., с ЕГН: *****, иск с правна квалификация чл.54, ал.2 ЗКИР *за установяване по отношение на ответниците на правото на собственост на ищцата на основание реституция по ЗСПЗЗ, наследяване и дарение* върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка /а по скица от кадастрално заснемане – с площ 980 кв.м./, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и *за установяване между страните на грешка в кадастралната карта* на с. ***, изразяваща се в неправилното заснемане на така признатия като собствен на ищцата имот с идентификатор 62579.78.17, като част от поземлен имот с

идентификатор 62579.78.14 по кадастралната карта на с. *** – собственост на ответниците – **ПОРАДИ ЛИПСА НА ПРАВЕН ИНТЕРЕС** у ищцата П. Т. К. от разглеждането на този иск.

ПРИЕЛ ЗА ДОПУСТИМА И РЕДОВНА въззивната жалба на П. Т. К. срещу решение №260116 от 16.06.2021 г. по гр.д. №1567/2020 г. по описа на Ловешки Районен съд в останалата му част, с която е ОТХВЪРЛЕН **предявения с исковата молба с вх.№ 1559 от 21.03.2019 г., въз основа на която е било образувано гр.д. №235/2019 г. по описа на Тетевенски Районен съд, от П. Т. К., с ЕГН: ***** против М. Н. И., с ЕГН: ***** и Л. Д. Т., с ЕГН: *******, иск с правна квалификация чл.54, ал.2 ЗКИР **за установяване по отношение на ответниците на правото на собственост на ищцата на основание давностно владение** върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка **/а по скица от кадастрално заснемане – с площ 980 кв.м./**, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и **за установяване между страните на грешка в кадастралната карта** на с. ***, изразяваща се в неправилното заснемане на така признатия като собствен на ищцата имот, като част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по кадастралната карта на с. *** – собственост на ответниците, която искова молба в изпълнение на дадените с решение №50050 от 03.07.2023 г. по гр.д. № 1460/2022 г. на ВКС указания е уточнена от П. Т. К., с ЕГН: ***** с молба вх.рег. №8115/25.08.2023 г. по настоящото в.гр.д.

Определение №1726 от 01.12.2023 г. в частта му за частично прекратяване на производството по делото не е обжалвано и е влязло в сила на 29.12.2023 г.

С молба вх.рег. №8115/25.08.2023 г. ищцата е прецизирала петитума на втория иск така: да се признае за установено по отношение на ответниците, че е собственик на основание давностно владение, осъществявано след 1995 г. – повече от 25 години, на имот с площ 980 кв.м., както е отразен в приложената към исковата молба скица от кадастрално заснемане в мащаб 1:500, изготвена от "ДД"ООД-гр. Тетевен – с очертания между точки 1-9-11-12, който имот е част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК – собственост на ответниците, както и да се признае за установено, че е налице непълнота в кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, изразяваща се в заснемането на придобития от ищцата по давност имот

като част, попадаща изцяло в имота на ответниците, а не като самостоятелна кадастрална единица – самостоятелен имот, собствен на ищцата.

В о.с.з. на 11.01.2024 г. са направени следните фактически уточнения:

Процесуалният представител на П. Т. К. – адв. Н. Х. е заявил, че когато във връзка с извършеното от М. Н. И. заснемане през 2018 г. тя разбрала, че „имотът □ не е там, където е възстановен по скицата на ПК“, възложила заснемането му, за да може да го индивидуализира. Уточнил е, че П. Т. К. и М. Н. И. са братовчеди и че до 2018 г. всеки си е владееел и ползвал „парчето“, което смята, че си е негово. Когато станало заснемането, се разбирало, че има „някаква грешка“.

М. Н. И. уточнява, че бунгалото се намира в неговия имот, като било ползвано от всички роднини като заслон, включително и от бащата на П. Т. К.. Дядо му /на М. Н. И./ не се противопоставял на това ползване, за да не се карат с роднините.

М. Н. И. заявява, че самият той е влязъл във владение на имота през 2009 г., като знаел добре границите му. Уточнява, че неговият имот е 5 дка и е в най-равното място, като в него има овошки и се коси трева. Твърди, че имота на П. Т. К. се намира на запад от неговия, на 15 м някъде, през един имот, като помежду им е имотът на друг техен братовчед. Уточнява, че техните имоти са около 1 дка, дълги и тесни.

М. Н. И. твърди, че никога не е виждал в имота си П. Т. К., но е виждал баща ѝ в съседния имот.

На 18.01.2024 г. П. Т. К. е изпратила по пощата своите писмени бележки по съществото на спора. В тях се сочи, че общият наследодател Т. Л. Т. преди възстановяването на собствеността е завзел имота в реалните му граници отпреди групирането му в кооперативните блокове на ТКЗС. Като ориентир за местоположението на имота се сочи бунгалото, изградено през 1992 г. Като доказано се счита необезпокояването ползване на бараката и имота от Т. Л. Т., сина му и дъщеря му най-малкото от 1995 г. до настоящия момент, както и че в границите, в които е владян от семейството на ищцата, имота е „приобщен“ към имота на ответниците, както е възстановен по КВС и както е нанесен в КKKP на с. ***.

Според П. Т. К., по арг. от чл.7 от ЗСПЗЗ и чл.72 от ЗН, както и от решение №36 от 09.09.2020 г. по гр.д. №3117/2019 г. на ВКС, I г.о., няма пречка да се придобие по давност ливада с площ под 2 дка.

На 17.01.2024 г. по делото са постъпили подробни писмени бележки от М. Н. И.. В тях се обръща внимание на факта, че при огледа на място не са констатирани камъни, огради и др. трайни белези /предмети/, които да очертават границите на процесния имот. Отбелязва се, че дори и да се приеме, че преместваемата дървена барака с размери 2м/2м е на ищцата, това не дава основание да се приеме, че се владее целия имот от 980 кв.м.

М. Н. И. претендира направените разноси.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Видно от нот. акт №23, том V, дело №1345/20.12.1996 г. на нотариус И. М., Т. Л. Т., с ЕГН: *** е признат за собственик въз основа на влязло в сила решение №РР396 от 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р421 от 12.02.1992 г. на ливада в м. *** с площ от 1.041 дка, съставляваща имот №078017 по картата на землището на с. ***, при съседни: имот №078013 на А. Н. П., имот №078018 на С. Л. Т., кад. №000579 – дървопроизв.пл., имот №078016 на наследници на Г. Л. Т. При съставянето на нот. акт, освен посоченото решение на ПК-гр. Тетевен, са били представени и **скици №1500, 1515, 1588 и 2147 всички от 10.07.1995 г.**, т.е. местонахождението на процесната ливада е било графично обозначено на скица от КВС на землището и описано с граници и съседни в решението на ПК-гр. Тетевен и в нот. акт.**

Видно от у-ние за наследници №37 от 26.02.2019 г., Т. Л. Т., с ЕГН: *** е починал на 05.09.2011 г. и за свои законни наследници е оставил дъщеря си П. Т. К. и сина си Л. Т. Л..**

Видно от нот. акт №111, том II, рег. №1148, дело №150 от 12.05.2016 г. на нотариус Румяна Вутева, Л. Т. Л. е дарил на сестра си П. Т. К. ½ ид.ч. от поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по КККР на с. *, находящ се в м. ***, с площ 1 041 кв.м., по предназначение – ливада, по предходен план – имот с №078017, при съседни: 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13, 62579.78.18.**

Ищцата П. Т. К. не е представила по делото нито решение №РР396 от 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р421 от 12.02.1992 г., нито скици №1500, 1515, 1588 и 2147 всички от 10.07.1995 г., въз основа на които е съставен нот. акт №23, том V, дело №1345/20.12.1996 г. на нотариус И. М.. Иначе казано – не е установила пространственото местоположение и обема на процесната ливада от 1.041 дка в м. *** към момента на настъпването на реституционния ефект. Липсват и документите, въз основа на които ПК-гр. Тетевен е възстановена собствеността върху ливадата.

В нот. акт №23, том V, дело №1345/20.12.1996 г. на нотариус И. М. е посочено, че Решение №РР396 от 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р421 от 12.02.1992 г. е постановено на основание чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ и чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, т.е. с него ПК-гр. Тетевен е възстановила правото на собственост на Т. Л. Т. върху ливадата в съществуващи /възстановими/ стари реални граници. Това решение, влязло в сила и придружено от скица на имота, заверена от ПК-гр. Тетевен, удостоверява правото на собственост към момента на настъпването на реституционния ефект и има силата на констативен нотариален акт за собственост. В случая е съставен такъв констативен нотариален акт, но по делото не са представени посочените в него скици, което възпрепятства установяването на пространственото

местоположение и обема на процесната ливада от 1.041 дка в м. *** към момента на съставянето му.

Както в исковата молба с вх.№ 6178 от 05.12.2018 г., така и в исковата молба с вх.№ 1559 от 21.03.2019 г. П. Т. К. описва фактическото местоположение на възстановения в стари реални граници имот №078017, като го ситуираща в очертаванията между точките 1-9-11-12 на скицата от кадастрално заснемане в мащаб 1:500, изготвена от "ДД"ООД-гр. Тетевен, приложена и към двете искиви молби, съответно на стр.31 и 32 от гр.д. №1081/2018 г. и на стр.55 и 56 от гр.д. №235/2019 г. Уточнява, че в тези очертавания е заключена площ от 980 кв.м.

От обяснителната записка към геодезическата част на заснемането, изготвена от "ДД"ООД-гр. Тетевен е видно, че процесните 980 кв.м. изцяло попадат в поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по кадастралната карта на с. *** – собственост на М. Н. И. и Д. Т. П.. Видно е също, че в очертаванията между точките 1-9-11-12 на скицата от кадастрално заснемане попада паянтова сграда с очертавания между точките 4-5-6-7-8, за която е посочено, че е строена 1990 г., преди възстановяването на земята по реда на ЗСПЗЗ.

Видно от решение №РР301 от 25.07.1995 г. на ПК-гр. Тетевен по преписка №Р318 от 22.01.1992 г., постановено на основание чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ и чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, на Д. Т. П., с ЕГН: ***** е възстановено правото на собственост в съществуващи стари реални граници върху ливада в м. *** с площ от 4.904 дка, съставляваща имот №078014 по картата на землището на с. ***, при съседни: имот №078015 на наследниците на Т. Т. П., имот №078016 на наследници на Г. Л. Т., имот №078013 на А. Н. П., имот №213033 – дървопроизв.пл. на ДАГ – ДГС, имот №213100 – дървопроизв.пл. на ДАГ – ДГС. По делото е представена преписка №Р318 от 22.01.1992 г., вкл. **заявление-декларация №242 от 16.08.1957 г.** на Д. Т. П. да стане член на ТКЗС-с. ***, както и **опис-декларация на имотите му, подлежащи на групиране,** в т.ч. и ливада от 5 дка в м. *** /сега м. ***/, с посочени съседни.

Видно от у-ние за наследници №36 от 26.02.2019 г., Д. Т. П., с ЕГН: ***** е починал на 16.09.1999 г. и за свои законни наследници е оставил съпругата си М. Д. П.А, починала на 23.11.2013 г., дъщеря си Н. Д.А Н.А и сина си Л. Д. Т..

Видно от нот. акт №54, том I, рег. №286, дело №14 от 03.02.2009 г. на нотариус Румяна Вутева, Н. Д.А Н.А и М. Д. П.А са дарили на внука си, респ. на сина си М. Н. И. 2/3 ид.ч. от ливада в м. *** с площ от 4.904 дка, съставляваща имот №078014 по картата на землището на с. ***, при съседни: имот №078015 на наследниците на Т. Т. П., имот №078016 на наследници на Г. Л. Т., имот №078013 на А. Н. П., имот №213033 – дървопроизв.пл. на ДАГ – ДГС, имот №213100 – дървопроизв.пл. на ДАГ – ДГС. Другата 1/3 ид.ч. от имота е собствена на Л. Д. Т. по наследство от Д. Т. П..

Предприетите геодезически замервания и заснемания – първо от М. Н. И. на неговия имот с идентификатор 62579.78.14, а после и от П. Т. К. – на нейния имот с идентификатор 62579.78.17 са провокирали процесния спор, сведен в крайна сметка до това дали П. Т. К. е придобила по давност реална част с площ от 980 кв.м. от имота на М. Н. И. и Л. Д. Т..

Тезата на ищцата е, че е владяла процесния имот като свой собствен – считайки, че това е възстановения на баща □ Т. Л. Т. имот. Иначе казано – ищцата не твърди да е завладяла процесния имот като чужд с намерението да го свои и в т.см. стои въпроса дали изобщо е демонстрирала на ответниците намерението си за своене. Тезата на ответниците е, че ищцата и нейните праводатели не са владяли процесните 980 кв.м., разположени в техния имот.

На 18.04.2019 г. е проведено изнесено о.с.з. – в м. *** /известна преди като м. ***/ в землището на с. *** и там относно местонахождението на имотите на ищцата и ответниците, респ. на техните наследодатели съответно Т. Л. Т. и Д. Т. П., са разпитани в присъствието на ВЛ К. К. свидетелите Л. Т. /брат на ищцата/, А. С. /първи братовчед на ищцата/, Л. Г. /първи братовчед на ищцата/, М. Н. /първи братовчед на мъжа на ищцата/, Н. И. /баща на ответника М./, Л. М., Н. Н. и П. Т..

Св. Л. Т. твърди, че баща му Т. Л. и чичо му /чиито имена не сочи/ го довели 1990 г. на мястото и му показали границите на имота /не го уточнява/. Свидетелят твърди, че направил в имота основите на бунгалото през 1991 г., а през 1992 г. го изградил. Твърди, че границите на имота им били известни на Д. Т. и че докато той е бил жив не е имало спор с него за тях.

Св. А. С. твърди, че техния имот на изток граничи с този на П. и Л. Т.И, че последният имот на изток граничи с този на Л. Г. и чак след това е имота на М..

Св. Л. Г. /син на Г. Л./ потвърждава, че техния имот на запад граничи с имота на П. и Л. Т.И, а на изток – с имота на Д. Т. П.. Твърди, че „възрастните са си ги разпределили по братски“ и че от възстановяването на имотите през 1990 г. „по роднински ги владеят, косят, пласят“. Твърди, че бунгалото е правено от Т. Л. и сина му Л. Т., като е виждал всички роднини пред това бунгало.

Св. М. Н. твърди, че Т. Л. първо направил бунгалото на „личното си на Дългата ливада“ и като възстановили имота, го преместил където е сега. Свидетелят знае имота около бунгалото като собствен на П. и Л. Т.И, те така му казали. Твърди, че ходил там да коси и да товари сено.

Св. Н. И. сочи, че Д. Т. П. е негов тъст, който е внесъл 5 дка в ТКЗС, които са му възстановени по реда на ЗСПЗЗ. Твърди, че са си ползвали имота, като са го косили и като са брали плодове от дърветата. Твърди, че бараката Т. Л. и сина му Л. Т. я докарали от друг имот и без да ги питат я поставили в техния имот, срещу което не възразили, „тъй като сме роднини и да няма гюрюлтии“ и за да я ползват и те, ако завали.

Св. Л. М. твърди, че когато бригадира на ТКЗС Нейко Дочев го довел на даденото му за лично ползване място му рекъл, че това е на „дядо Д. имота“. Това станало след 1980 г. и тогава там я нямало бараката.

Св. Н. Н. твърди, че М. го е викал да косят и събират сено и да берат сливи в имота, като за последно е идвал в него през 2016 г.

Св. П. Т. твърди, че за първи път е дошъл в имота преди 7-8 г. /значи около 2011-2012 г./, защото М. го извикал да помагат на баща му да събират сено и да берат сливи.

Видно от заключението по СТЕ, депозирано на 29.07.2019 г., то е изготвено от ВЛ К. К. след извършен оглед на място в присъствието на страните и с оглед показанията на техните свидетели. Тогава ищцата е посочила границите според собствените ѝ възприятия на имота, възстановен с решение №РР396/25.07.1995 г. на ПК-Тетевен на баща ѝ Т. Л., при което се е установило, че те се различават от границите, в които действително е възстановен имот №078017 в м. *** с площ 1 041 кв.м. /сега имот с идентификатор 62579.78.17/.

На комбинираната скица към заключението /на стр.239 от делото на РС-Тетевен/ действително възстановеният имот, както е заснет и нанесен в КККР на с. ***, е обоен в сиво, като на юг граничи с имот с кад. №000579 – дървопроизводителна пл. /както е посочено в нот. акт №23/20.12.1996 г./ На посочената комбинирана скица очертаванията на посочения от П. Т. К. като реално владян и ползван от нея имот са обозначени с червени линии и надпис „П. Т. К.“. Този имот е с площ 0.976 дка и изцяло попада в границите на имот с идентификатор 62579.78.14, заснет и нанесен в КККР на с. *** като собствен на М. Н. И. и Л. Д. Т.. На запад от имота с надпис „П. Т. К.“ се намира имот с надпис „С. Л. Т.“, а на изток – имот с надпис „Г. Л. Т.“. ВЛ е установило, че обоеният в сиво реално възстановен на Т. Л. Т. имот отстои на около 13.20 м на запад от посочения като реално ползван имот в червените очертавания с надпис „П. Т. К.“.

В о.с.з. на 04.12.2019 г. ВЛ К. е заявило, че установените от него 0.976 дка съвпадат с установените от "ДД"ООД-гр. Тетевен при геодезическото заснемане 0.980 дка.

В о.с.з. на 04.12.2019 г. на ВЛ К. е поставен въпроса как е установил на място източната граница на имот с идентификатор 62579.78.14 и той е заявил, че по нея имало поставени колове. Заявил е още, че така установената фактическа източна граница съвпада с източната граница по КК, както и че границите на имота по КВС и КК съвпадат, защото са пренесени от КВС в КК. По искане на П. Т. К. е поставена допълнителна задача на ВЛ: да отрази върху комбинираната скица местонахождението на високите колове и да провери в какви граници е възстановен имота на ответниците според преписката на ПК-гр. Тетевен.

За целите на допълнителната експертиза М. Н. И. е представил

протокол от 18.06.2018 г. за трасиране, означаване и координиране на имот с идентификатор 62579.78.14, находящ се на стр.252 от делото на РС-Тетевен. Въз основа на този протокол е започнал да огражда имота си и тогава е възникнал процесния спор.

Видно от допълнително изготвеното от ВЛ К. К. заключение по СТЕ, депозирано на 13.02.2020 г., заявената от Д. Т. П. за възстановяване по преписка вх. №Р318/22.01.1992 г. ливада от 5 дка в м. *** фигурира в представена по преписката молба-декларация за членство в ТКЗС №242 от 1957 г. и там са посочени съседите на имота. Собствеността върху така заявената ливада е възстановена в стари реални граници – като ливада от 4.904 дка в м. ***, имот с №078014.

Видно от приложената към допълнителното заключение комбинирана скица /на стр.53 от делото на РС-Ловеч/, върху нея възстановеният на Д. Т. П. съгласно решение №РР301/25.07.1995 г. на ПК-Тетевен имот с №078014 с площ 4.904 дка е обоен в сиво. ВЛ сочи в заключението си, че при огледа на място по границите на този имот е имало забити високи акациеве колове. В о.с.з. на 29.04.2021 г. ВЛ К. е заявил, че предполага, че тези колове са поставени при трасирането на имота.

В о.с.з. на 29.04.2021 г. са разпитани още свидетели. **Св. Л. Л. /син на ищцата/** твърди, че той, брат му и дядо му с помощта на приятели са направили бунгалото през 1991 г. в средата на имота. Дядо му /Т. Л./ му показал къде са границите на имота. Бащата на М. /Н. И./ също му показал „до къде е тяхното, докъде е нашето“. До 2018 г. нямало никакви спорове. Видял М. в имота за първи път, когато дошъл да забива колове.

Свидетелят твърди, че вуйчо му, майка му, децата му – всички ползвали бунгалото почти винаги през почивните дни като вила, за сборки. Държали инвентар там. Вуйчо му Л. Т. прокарал ток от селото, а вуйчото на М. – Л. Д. помогнал при водоснабдяването на бунгалото. Тримата „Л.ЦИ“ – Л. Т., Л. Д. и Л. Г. редовно се събирали там, но никой не е спорил за собствеността на имота.

Св. ЛАЛА ДИМИТРОВА твърди, че техния имот е съседен на този на С. Л. Т., а последният е съседен на имота на П. Т. К., който пък граничи с имота на Г. Л.. След това в посока запад е имота на Д. Т.. Докато били живи „старите хора“, те посочили къде са границите и нямало спорове между С., Л., Т. и Д. кое на кого е. Бунгалото в имота на П. Т. К. било направено от брат □ и сина ѝ и всички те си го ползвали.

Св. ВАСИЛ Т. твърди, че участвал при сглабянето на бараката в имота на П. /на баща □ Т. Л./, както и при водоснабдяването □ заедно с Л. Д.. Твърди, че били добри приятели с Л. Д., Л. Т. и Л. Г. и си помагали. Събирали се в бараката. Там „отсядали“ и други посетители на местността. Когато възстановили земите, всеки отишъл и си „завзел“ имота така, както го знае отпреди ТКЗС.

По делото са представени **заявления за подпомагане /форма за физическо лице/ от 04.05.2017 г., 14.05.2018 г. и 22.04.2019 г.,** с които М. Н. И. е поискал от ДФЗ да бъде подпомогнат по Мярка 12 и по Подмярка 13.1/НР1 във вр. с ползването на процесния имот /заявен под №2 в таблиците към заявленията/.

Въз основа на така събраните доказателства, Ловешки Районен съд правилно е приел, че релевантно по делото е установяването на пространствения обхват на претендираното право на собственост. В т.вр. в обжалваното решение е прието за доказано, че собствениците на земеделски земи в м. *** /преди м. ***/ в землището на с. ***, притежавани от тях преди образуването на ТКЗС, са установили фактическа власт върху тях още през 1990 г., т.е. преди започване на реституционните процедури по реда на ЗСПЗЗ с подаването на съответните заявления до ПК-гр. Тетевен през 1991 г. и 1992 г. След възстановяването на собствеността в стари реални граници с решенията на ПК-гр. Тетевен от 1995 г., тези собственици не са идентифицирали с помощта на геодезисти имотите си по местонахождение, граници и площ, съгласно решенията на ПК-гр. Тетевен и приложените към тях скици от КВС и така не се е установило, че има разминаване между местоположението де юре – по реституционните документи и местоположението де факто – каквото е установено /завладяно/ отпреди началото на реституцията, както по отношение на имота на П. Т. К., така и на съседните му на изток и на запад имоти. Това разминаване е установено едва през 2018 г., когато М. Н. И., а след това и П. Т. К. предприемат действия по геодезическото заснемане на имотите си.

Ловешки Районен съд е приел, че процесният имот, за който ищцата претендира да го е придобила по давност, не е идентичен с имот с идентификатор 62579.78.17, а съставлява реална част от имот с идентификатор 62579.78.14. Ловешки Районен съд е приел, че тази реална част не е предмет на заявената претенция за собственост по давност – както е индивидуализирана в исковата молба, поради което е отхвърлил иска. Поради тази именно причина, ВКС е дал указания да се преработи обстоятелствената част на исковата молба с цел елиминиране на вътрешното противоречие в нея, като се съобрази че за произнасянето по претенцията, основана на твърдението за придобиване по давност на територия, заснета в очертаванията на ПИ с идентификатор 62579.78.14, са ирелевантни фактите, касаещи имота, нанесен в КККР като ПИ с идентификатор 62579.78.17. ВКС е дало и указания в случай, че ищцата поддържа твърдението, че в резултат от упражнявано владение в периода 1995 г. – 2018 г. е придобила въпросното пространство (онагледено на л. 55 от гр.д.№ 235/2019 г. на РС – Тетевен, както и на комбинираната скица на л. 239 от гр.д.№ 1081/2018 г. на РС – Тетевен), да приведе петитума в съответствие с твърдението си, като елиминира исканията, касаещи ПИ с идентификатор 62579.78.17.

Според Плевенски Окръжен съд в настоящия му състав, П. Т. К. е твърдяла, респ. е трябвало да докаже, че има идентичност между *отнетия*

при масовизацията от наследодателя □ Т. Л. Т. имот, възстановения по реда на ЗСПЗЗ на наследодателя □ Т. Л. Т. имот и завладяния през 1990 г. от наследодателя □ Т. Л. Т. и владян от нея и брат □ като негови наследници до 2018 г. имот.

По делото липсват каквито и да било данни за това какъв имот е внесъл в ТКЗС Т. Л. Т.. Не така стоят нещата за ответниците /сега въззвиваеми/ - по делото има доказателства, че техният наследодател Д. Т. П. е подал заявление-декларация №242 от 16.08.1957 г. да стане член на ТКЗС-с. ***, както и опис-декларация на имотите му, подлежащи на групиране, в която наред с други имоти фигурира и ливада от 5 дка в м. *** /сега м. ***/, с посочени съседи.

По делото по експертен път са установени местоположението, границите и площта на имотите в м. ***, както са възстановени по реда на ЗСПЗЗ на Т. Л. Т. и на Д. Т. П..

Ако П. Т. К. беше установила, че възстановения на Т. Л. Т. имот не е този, който е бил отнет от него при масовизацията и че отнетия от него имот е възстановен на ответниците, тогава щеше да има основание да води спор за материално право по чл.14, ал.4 от ЗСПЗЗ. Това обаче не е сторено.

По делото след оглед на място, въз основа на обясненията на страните и свидетелските показания, по експертен път са установени и завладения фактически преди финализирането на реституционните процедури от Т. Л. Т. и неговите родственици С. Л. Т. и Г. Л. Т. съседни едни на други имоти. Безспорно е установено, че процесните 980 кв.м., заключени в очертавания между точки 1-9-11-12 на приложената към исковата молба скица от кадастрално заснемане в мащаб 1:500, изготвена от "ДД"ООД-гр. Тетевен, не съвпадат с възстановения по реда на ЗСПЗЗ на Т. Л. Т. имот – сега с идентификатор 62579.78.17, а се явяват реална част от възстановения по реда на ЗСПЗЗ на Д. Т. П. имот – сега с идентификатор 62579.78.14. Така ищцата е насочила претенциите си към ответниците /сега въззвиваеми/. Дефакто обаче, тя не е твърдяла процесните 980 кв.м. да са завладяни от праводателя □, а после и от неговите наследници като *чужди*, респ. те да са отблъснали владението на Д. Т. П. и неговите наследници и да са демонстрирали пред тях намерението си да ги своят. Твърдяла е, че процесните 980 кв.м. са завладяни от праводателя □, а после и от неговите наследници като *свои* – още отпреди масовизацията, като това е станало около 1990 г., когато все още не е била започнала, а още по-малко е била приключила реституцията, т.е. в момент, когато не е имало друга фактическа власт върху имотите, която да бъде отблъсната. Със съзнанието и представата, че процесните 980 кв.м. са собствени на наследодателя □, респ. нейни, П. Т. К. е живяла до 2018 г. Погрешната □ представа е била подхранвана от обстоятелството, че и собствениците на съседни имоти в м. ***, в т.ч. и наследниците на Д. Т. П., не са предприемали действия по геодезическото им заснемане.

Съдът намира, че в съответствие с погрешната си представа П. Т. К. е

могла да предприеме действия, с които по явен за всички и недвусмислен начин да демонстрира на всички, че счита процесните 980 кв.м. за свои /освен вече реституирания имот сега с идентификатор 62579.78.17/, като напр. да ги ограда, да ги ползва по предназначение, да не допуска др. лица там и пр. Съдът намира, че изграждането и ползването на бунгало в рамките на процесните 980 кв.м. не съставлява действие, демонстриращо, че се владеят като собствени и процесните 980 кв.м. Така е, защото това е станало през 1991-1992 г. от родствениците на П. Т. К. /баща ѝ, брат □, сина □/ върху неопределен имот – когато собствеността не е била възстановена в стари реални граници на никого и защото в облагородяването и в ползването на бунгалото принос имат и др. лица, в т.ч. и Л. Д. Т..

Плевенски Окръжен съд намира, че предявения иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан, защото не се установи безспорно и категорично фактическия състав на владение върху процесните 980 кв.м. от страна на Т. Л. Т. – лично или чрез децата му Л. Т. Л. и П. Т. К. през периода от 22.11.1997 г. /откогато според чл.5, ал.2 от ЗВСОНИ започва да тече давността върху имоти, собствеността върху които се възстановява по реда на ЗСПЗЗ/ до 05.09.2011 г. /когато е починал/; от страна на децата му Л. Т. Л. и П. Т. К. от 06.09.2011 г. до 12.05.2016 г. /когато Л. Т. Л. прехвърля своята ½ ид.ч. на сестра си П. Т. К./ и от страна на П. Т. К. – лично или чрез другото от 13.05.2016 г. до 2018 г., когато е възникнал настоящия спор.

Иска следва да се отхвърли и защото, ако се уважи, ще се стигне до несправедлив резултат – П. Т. К. да има един възстановен по реда на ЗСПЗЗ имот – *имот де юре* и друг имот, погрешно считан за възстановения по реда на ЗСПЗЗ имот и поради това владян и придобит по давност – *имот де факто*.

След като не е доказала, че е собственик по давност на процесните 980 кв.м., П. Т. К. няма основание и да иска тези 980 кв.м. да бъдат нанесени в КKKP на с. *** като самостоятелна кадастрална единица – нейна собственост, т.е. да бъдат попълнени в този смисъл КKKP на с. ***.

Ловешки Районен съд се е произнесъл по непрецизно уточнена искова молба с непрецизен диспозитив, но въпреки това не се касае за произнасяне по непредявен иск или до произнасяне при неправилна правна квалификация, защото релевантните за спора факти са заявени от страните, станали са предмет на доказване по делото и са обсъдени от съда в обжалваното решение. При това положение и поради гореизложените съображения, обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго – с което с прецизен диспозитив да се отхвърли иска, така както е уточнен при новото разглеждане от въззивната инстанция.

При този изход на спора по същество, П. Т. К. принципно следва да носи отговорност за разноските на М. Н. И. и Л. Д. Т., направени в производството пред ВКС и при новото разглеждане от въззивната инстанция, но няма данни такива да се направени.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл.271 от ГПК като **НЕПРАВИЛНО** решение №260116 от 16.06.2021 г. по гр.д. №1567/2020 г. по описа на Ловешки Районен съд в частта му, с която е **ОТХВЪРЛЕН** предявения с исковата молба с вх.№ 1559 от 21.03.2019 г., въз основа на която е било образувано гр.д. №235/2019 г. по описа на Тетевенски Районен съд, обединено с гр.д. №1081/2018 г. по описа на Тетевенски Районен съд и разглеждано под този номер, от П. Т. К., с ЕГН: ***** против М. Н. И., с ЕГН: ***** и Л. Д. Т., с ЕГН: *****, иск с правна квалификация чл.54, ал.2 ЗКИР *за установяване по отношение на ответниците на правото на собственост на ищцата на основание давностно владение* върху поземлен имот с идентификатор 62579.78.17 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в местността „***“, с площ от 1 041 дка /а по скица от кадастрално заснемане – с площ 980 кв.м./, с трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия 9-та, с номер по предходен план 078017, при съседни имоти с идентификатор 62579.213.100, 62579.78.16, 62579.78.13 и 62579.78.18 и *за установяване между страните на грешка в кадастралната карта* на с. ***, изразяваща се в неправилното заснемане на така признатия като собствен на ищцата имот, като част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по кадастралната карта на с. *** – собственост на ответниците и вместо него **ПОСТАНОВИ СЛЕДНОТО:**

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** и **НЕДОКАЗАН** предявения с исковата молба с вх.№ 1559 от 21.03.2019 г., въз основа на която е било образувано гр.д. №235/2019 г. по описа на Тетевенски Районен съд, обединено с гр.д. №1081/2018 г. по описа на Тетевенски Районен съд и разглеждано под този номер, която искова молба в изпълнение на дадените с решение №50050 от 03.07.2023 г. по гр.д. № 1460/2022 г. на ВКС указания е уточнена от П. Т. К., с ЕГН: ***** с молба вх.рег. №8115/25.08.2023 г. по настоящото в.гр.д. №476/2023 г. по описа на Плевенски Окръжен съд, от П. Т. К., с ЕГН: ***** против М. Н. И., с ЕГН: ***** и Л. Д. Т., с ЕГН: *****, иск с правна квалификация чл.54, ал.2 ЗКИР с петитум: да се признае за установено по отношение на ответниците, че ищцата е собственик на основание давностно владение, осъществявано след 1995 г. – повече от 25 години, на имот с площ от 980 кв.м., както е отразен в приложената към исковата молба скица от кадастрално заснемане в мащаб 1:500, изготвена от "ДД"ООД-гр. Тетевен /находяща се на стр.55 и 56 от гр.д. №235/2019 г. по описа на Тетевенски Районен съд/ – с очертания между точки 1-9-11-12, а на комбинирана скица към заключение по съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. К. Т. К., находяща се на стр.239 от гр.д. №1081/2018 г. по описа на Тетевенски Районен съд – имот с площ от 0.976 дка, обозначен с червени

линии и надпис „П. Т. К.“, който имот е част от поземлен имот с идентификатор 62579.78.14 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК – собственост на ответниците, както и да се признае за установено, че е налице грешка/непълнота в кадастралната карта и кадастралните регистри на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-1/12.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, изразяваща се в заснемането на придобития от ищцата по давност имот като част, попадаща изцяло в имота на ответниците, а не като самостоятелна кадастрална единица – собственост на ищцата.

ДА СЕ СЧИТАТ ЗА НЕРАЗДЕЛНА ЧАСТ ОТ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ приложената към исковата молба скица от кадастрално заснемане в мащаб 1:500, изготвена от "ДД"ООД-гр. Тетевен, намираща се на стр.55 и 56 от гр.д. №235/2019 г. по описа на Тетевенски Районен съд и комбинираната скица към заключение по съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. К. Т. К., намираща се на стр.239 от гр.д. №1081/2018 г. по описа на Тетевенски Районен съд.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС в 1-месечен срок от връчването му при условията на чл.280 и сл. от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____